

3. Jeżeli przez przemieszczanie odpadów, które w zakresie zezwoleń podlega wymogom przewidzianym w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002 — obecnie w rozporządzeniu 1069/2009 — należy rozumieć przewóz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego (z jednego kraju do drugiego) w rozumieniu art. 1 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1013/2006, niezależnie od kategorii, do której należy przewożony materiał, to czy art.1 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 należy interpretować w ten sposób, że chodzi również o przemieszczanie mieszanin produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i innych materiałów, a jeśli tak, to czy ma znaczenie stosunek ilościowy między ubocznymi produktami pochodzenia zwierzęcego i innymi substancjami? Czy też produkt uboczny pochodzenia zwierzęcego traci charakter produktu ubocznego pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu rozporządzenia w sprawie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego z 2009 r. i w wyniku połączenia z inną substancją staje się odpadem w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1013/2006?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy, Dz.U. 2008, L 312, s. 3.

(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2016 r. w sprawie przemieszczania odpadów, Dz.U. 2016, L 190, s. 1.

(³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, Dz.U. 2002, L 273, s. 1.

(⁴) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002, Dz.U. 2009, L 300, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Niderlandy) w dniu 15 stycznia 2019 r. — postępowanie karne przeciwko P.F. Kamstra Recycling

(Sprawa C-23/19)

(2019/C 139/27)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden na posiedzeniu w Arnhem

Strona w postępowaniu głównym

P.F. Kamstra Recycling BV

Pytania prejudycjalne

1. Czy substancja, która nie jest produktem ubocznym w rozumieniu dyrektywy ramowej w sprawie odpadów (¹) — z definicji nie jest również produktem ubocznym pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu rozporządzenia w sprawie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego z 2009 r., a w związku z tym substancja ta nie jest — zgodnie z art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 (²) — wyłączona z zakresu stosowania tego ostatniego rozporządzenia? Czy też nie jest wykluczone, że dana substancja jest objęta definicją produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu rozporządzenia w sprawie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego z 2009 r., jeśli nie spełnia ona warunków określonych w art. 5 ust. 1 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, tak iż nie jest ona w sposób oczywisty objęta zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 1013/2006?
2. W jaki sposób należy w kontekście art. 1 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 rozumieć przemieszczenie odpadów podlegających w zakresie zezwoleń wymogom wynikającym z rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 (³) — obecnie rozporządzenia [1069/2009] (⁴): Czy przemieszczanie obejmuje przewóz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego (z jednego kraju do drugiego), niezależnie od kategorii, do której należy przewożony materiał? Czy też chodzi o transport materiałów wskazanych w art. 48 rozporządzenia w sprawie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego z 2009 r. (uprzednio art. 8 rozporządzenia [WE] nr 1774/2002), ograniczających się do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz produktów pochodnych w rozumieniu tego przepisu, to jest materiałów kategorii 1, kategorii 2 i niektórych ich produktów pochodnych, w tym przetworzonego białka zwierzęcego uzyskanego z materiału kategorii 3?

3. Jeżeli przez przemieszczanie odpadów, które w zakresie zezwoleń podlega wymogom przewidzianym w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002 — obecnie w rozporządzeniu 1069/2009 — należy rozumieć przewóz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego (z jednego kraju do drugiego) w rozumieniu art. 1 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1013/2006, niezależnie od kategorii, do której należy przewożony materiał, to czy art.1 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 należy interpretować w ten sposób, że chodzi również o przemieszczanie mieszanin produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i innych materiałów, a jeśli tak, to czy ma znaczenie stosunek ilościowy między ubocznymi produktami pochodzenia zwierzęcego i innymi substancjami? Czy też produkt uboczny pochodzenia zwierzęcego traci charakter produktu ubocznego pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu rozporządzenia w sprawie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego z 2009 r. i w wyniku połączenia z inną substancją staje się odpadem w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1013/2006?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy, Dz.U. 2008, L 312, s. 3.

(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2016 r. w sprawie przemieszczania odpadów, Dz.U. 2016, L 190, s. 1.

(³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, Dz.U. 2002, L 273, s. 1.

(⁴) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002, Dz.U. 2009, L 300, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad voor Vergunningsbetwistingen (Belgia) w dniu 15 stycznia 2019 r. — A, B, C, D, E/Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

(Sprawa C-24/19)

(2019/C 139/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad voor Vergunningsbetwistingen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A, B, C, D, E.

Strona przeciwna: Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 2 lit. a) i art. 3 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2001/42/WE (¹) skutkują tym, że art. 99 besluit van de Vlaamse regering van 23 december 2011 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (rozporządzenia z dnia 23 grudnia 2011 r. zmieniającego rozporządzenie rządu flamandzkiego z dnia 6 lutego 1991 r. w sprawie ustanowienia flamandzkiego systemu zezwoleń środowiskowych) i besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (rozporządzenia rządu flamandzkiego z dnia 1 czerwca 1995 r. ustanawiającego przepisy ogólne i sektorowe) w zakresie aktualizacji wymienionych rozporządzeń stosownie do ewolucji technicznej, które afdeling 5.20.6 betreffende de installaties voor het opwekken van elektriciteit (rozdział 5.20.6 dotyczący instalacji do wytwarzania energii za pomocą wiatru) wprowadza do VLAREM II, jak również Omzendbrief „Afweingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines” van 2006 (okólnik dotyczący ram oceny i warunków